

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΖΑΖ.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΑΣΗΜΙΝΑ, ΙΑΚΩΒΟΣ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1825: Ο Ελληνικός Στόλος, με επικεφαλής τον Ναύαρχο Ανδρέα Μιαούλη και τους πυρπολητές Ανδρέα Πιπινό και Γεώργιο Πολίτη, πυρπολεί τον τουρκικό στόλο του Καπουδάν πασά στη Μεθώνη και μία πυρπιδαποθήκη στην Ξηρά.

1841: Η νεοσύστατη Εθνική Τράπεζα εκδίδει το πρώτο της χαρτονόμισμα, ονομαστικής αξίας πεντακοσίων δραχμών.

1925: Ο Ολυμπιακός, ενάμιση μήνα μετά την ίδρυσή του, δίνει τον πρώτο αγώνα του στο ποδηλατοδρόμιο, το κατοπινό στάδιο Καραϊσκάκη. Νικά τη γαλλική ομάδα του πλοίου Ζαν Ντ' Αρκ με 5-0. Αθλητικός σύλλογος του Πειραιά, από τους δημοφιλέστερους της χώρας. Καλλιεργεί 16 αθλήματα, στα περισσότερα από τα οποία έχει πρωταγωνιστικό ρόλο.

1926: Η εκπαίδευση στην Ελλάδα γίνεται υποχρεωτική δια νόμου για παιδιά ηλικίας από 6 έως 14 ετών.

1954: Καταστροφικός σεισμός μεγέθους 7 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ συγκλονίζει τις Σοφάδες Καρδίτσας, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 25 άτομα και να τραυματιστούν 117.

1976: Ο εκκεντρικός ντράμερ των Who, Κιθ Μουν, κλείνει με εννέα ταξί, τα οποία μισθώνει, τις εξόδους ενός δρομίσκου κάτω από το ξενοδοχείο του στη Νέα Υόρκη για να πετάξει με την ησυχία του στο δρόμο τα αντικείμενα του δωματίου του.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1896: Γκάρι Ντέιβις, αμερικανός μπλουζίστας και ιερωμένος. Το ιδιαίτερο παίξιμό του στην κιθάρα επηρέασε πολλούς κατοπινούς μουσικούς, όπως οι Μπομπ Ντίλαν, Γόρμα Καουκόνεν, Τζάκοον Μπράουν και Greatful Dead. (Θαν. 5/5/1972)

1930: Πιερ Φελίξ Γκουσατρί, γάλλος ψυχίατρος και φιλόσοφος. Υπήρξε από τους ηγέτες του κινήματος της αντιψυχιατρικής. (Θαν. 29/8/1992)

1956: Λανς Φον Τρίερ, δανός σκηνοθέτης, εισηγητής της κινηματογραφικής θεωρίας Δόγμα 95.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1792: Τζον Μόνταγκιου, πολιτικός, εφευρέτης και εξερευνητής, 4ος κόμης του Σάντουιτς. Το 1762 εφηύρε ένα πρόχειρο φαγητό που ονομάστηκε σάντουιτς, επειδή ως δεινός χαρτοπαίκτης δεν μπορούσε να σπαταλά πολύ χρόνο για να φάει. (Γεν. 13/11/1718)

1883: Εντουάρ Μανέ, γάλλος ιμπρεσιονιστής ζωγράφος.

1910: Ζαν Μορεάς, φιλολογικό ψευδώνυμο του Ιωάννη Παπαδιαμαντόπουλου, έλληνας λογοτέχνης, με σημαντική καριέρα στο Παρίσι. (Γεν. 15/4/1856)

Η ιστορία του Ολυμπιακού

Ο Ολυμπιακός, ενάμιση μήνα μετά την ίδρυσή του, δίνει τον πρώτο αγώνα του στο ποδηλατοδρόμιο, το κατοπινό στάδιο Καραϊσκάκη. Νικά τη γαλλική ομάδα του πλοίου Ζαν Ντ' Αρκ με 5-0. Αθλητικός σύλλογος του Πειραιά, από τους δημοφιλέστερους της χώρας. Καλλιεργεί 16 αθλήματα, στα περισσότερα από τα οποία έχει πρωταγωνιστικό ρόλο.

Ο Ολυμπιακός ιδρύθηκε στις 10 Μαρτίου 1925 και προέρχεται από τη συγχώνευση του «Πειραιϊκού Ποδοσφαιρικού Ομίλου» και του Ομίλου Φιλάθλων Πειραιά.

Η απόφαση ελήφθη από επιφανείς Πειραιώτες στην ταβέρνα του Μοίρα στην καρδιά του Πειραιά.

Ανάδοχος ήταν ο αξιωματικός του Ναυτικού και αεροπόρος Νότης Καμπέρος, που θέλησε ο τίτλος του νέου συλλόγου να υποδηλώνει τη δύναμη, την αθλητική ισχύ, την ευγενή άμιλλα, την επικράτηση και εν τέλει το ολυμπιακό ιδεώδες. Ο βιομήχανος και μετέπειτα Δήμαρχος Πειραιά Μιχάλης Μανούσκος πρόσθεσε στο επίθετο Ολυμπιακός τις λέξεις Σύνδεσμος Φιλάθλων Πειραιώς κι έτσι ο πλήρης τίτλος του Πειραιϊκού συλλόγου ήταν και παραμένει Ολυμπιακός Σύνδεσμος Φιλάθλων Πειραιώς (ΟΣΦΠ).

Ως έμβλημα του νέου συλλόγου επελέγη η κεφαλή ενός δαφνοστεφανωμένου εφήβου και χρώματα το κόκκινο και το άσπρο, κατόπιν προτάσεως του Γιάννη Ανδριανόπουλου, θαυμαστή της ερυθρόλευκης Άρσεναλ, από την εποχή που σπούδαζε νομικά στο Λονδίνο. Το πρώτο Δ.Σ. του Ολυμπιακού αποτέλεσαν οι: Μιχάλης Μανούσκος (πρόεδρος), Νότης Καμπέρος (αντιπρόεδρος), Τριαντάφυλλος Κρέμος (αντιπρόεδρος), Σταύρος Μαραγκουδάκης (γεν. γραμματέας), Θανάσης Κόκκινος (ταμίας), Παναγιώτης Λαγουρατζής (έφορος), Κώστας Κυρίμης, Νίκος Ζαχαρίας, Γιάννης Λουλουδάκης και Ε. Κασσιμάτης.

Ο Ολυμπιακός ιδρύθηκε ως ποδοσφαιρικό σωματείο και γρήγορα επισκίασε τους ανταγωνιστές του στο λιμάνι, για να γίνει ο κυρίαρχος του Πειραιά, με επικεφαλής τη θρυλική πεντάδα των Ανδριανοπουλαίων, που αποτέλεσαν την ψυχή της ομάδας στα πρώτα της βήματα. Παιδιά γνωστής οικογένειας στον Πειραιά, με αθλητική παράδοση, έκαναν γνωστό το όνομα του Ολυμπιακού σ' όλη την Ελλάδα. Στην αρχή έπαιζαν οι τέσσερις Ανδριανόπουλοι, ο Γιάννης, ο Ντίνος, ο Γιώργος και ο Βασίλης. Αργότερα, εμφανίστηκε και ο Λεωνίδας και για ένα μικρό χρονικό διάστημα αγωνίστηκε και ο Στέλιος. Η πεντάδα της επίθεσης με τους πέντε αδελφούς έγινε θρύλος.

Ο Ολυμπιακός ιδρύθηκε ως ποδοσφαιρικό σωματείο και γρήγορα επισκίασε τους ανταγωνιστές του στο λιμάνι, για να γίνει ο κυρίαρχος του Πειραιά, με επικεφαλής τη θρυλική πεντάδα των Ανδριανοπουλαίων, που αποτέλεσαν την ψυχή της ομάδας στα πρώτα της βήματα. Παιδιά γνωστής οικογένειας στον Πειραιά, με αθλητική παράδοση, έκαναν γνωστό το όνομα του Ολυμπιακού σ' όλη την Ελλάδα. Στην αρχή έπαιζαν οι τέσσερις Ανδριανόπουλοι, ο Γιάννης, ο Ντίνος, ο Γιώργος και ο Βασίλης. Αργότερα, εμφανίστηκε και ο Λεωνίδας και για ένα μικρό χρονικό διάστημα αγωνίστηκε και ο Στέλιος. Η πεντάδα της επίθεσης με τους πέντε αδελφούς έγινε θρύλος.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Νέα επεισόδια στους ανταγωνισμούς

Νέα επεισόδια συνεχίζουν να γράφονται στην κούρσα των ανταγωνισμών για τους δρόμους και τις πηγές Ενέργειας στην περιοχή της Ανατ. Μεσογείου, με την Κύπρο, το Ισραήλ, την Τουρκία και την Ελλάδα να βρίσκονται στο επίκεντρο των εξελίξεων που δρομολογούν οι μεταξύ τους κόντρες και συμμαχίες, αλλά και των ισχυρών ιμπεριαλιστικών κέντρων (ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ) και των μονοπωλίων. Οι συμμαχίες που αναπτύσσονται στην περιοχή χαρακτηρίζονται από αντιφατικότητα, ανάλογα με το πού γέρνει η πλάστιγγα των ιδιαίτερων συμφερόντων κάθε κράτους και τους συσχετισμούς που διαμορφώνει το κυνήγι του κέρδους για τα μονοπώλιά τους. Για παράδειγμα, το Ισραήλ αποκαθιστά σταδιακά τις σχέσεις του με την Τουρκία και στο παρασκήνιο συζητάει μαζί της για δρόμους μεταφοράς του φυσικού αερίου προς την Ευρώπη που παρακάμπτουν την Κύπρο. Την ίδια ώρα όμως, ενημερώνει την κυπριακή κυβέρνηση ότι τουρκικά πλοία παραβιάζουν την ΑΟΖ της στα νότια του νησιού, σε θαλάσσια οικόπεδα που η Τουρκία αμφισβητεί ότι ανήκουν σε κυπριακή ΑΟΖ. Ταυτόχρονα, το Ισραήλ διεξάγει ναυτικές ασκήσεις με την κυπριακή Δημοκρατία, με σενάριο που παραπέμπει

στην προστασία των εγκαταστάσεων φυσικού αερίου από ενδεχόμενη επίθεση. Η συγκεκριμένη άσκηση ονομάστηκε «έρευνας και διάσωσης» και έγινε σε θαλάσσιες περιοχές που γειτνιάζουν με οικόπεδα της κυπριακής ΑΟΖ, απ' όπου προετοιμάζεται η άντληση φυσικού αερίου ή διεξάγονται έρευνες. Βασικός παράγοντας που επιδρά στις σχέσεις Ισραήλ - Κύπρου, είναι τα ιδιαίτερα συμφέροντα του κράτους του Ισραήλ, που αναζητά τις καλύτερες δυνατότες «λύσεις» για τα δικά του μονοπώλια στην εξόρυξη και εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων στην περιοχή.

Άλλο παράδειγμα είναι η Αίγυπτος, η οποία το 2003 είχε υπογράψει με την Κύπρο συμφωνία για τον καθορισμό των μεταξύ τους ΑΟΖ. Τώρα όμως, με την ενθάρρυνση όπως όλα δείχνουν της Τουρκίας, η Αίγυπτος μεθοδεύει την αμφισβήτηση της συμφωνίας, προσδοκώντας οφέλη από μια ενδεχόμενη συνεργασία με την Τουρκία και την εκμετάλλευση κοιτασμάτων που με τη σύμβαση του 2003 κατοχυρώνονταν σε κυπριακή ΑΟΖ. Ομοίως, ο Λίβανος που βρίσκεται σε διαμάχη με το Ισραήλ και είχε αμφισβητήσει τη συμφωνία Ισραήλ - Κύπρου για τις ΑΟΖ, εμφανίζεται τώρα διατεθειμένος

να συνεργαστεί με την Κύπρο, ακόμα και στην εκμετάλλευση κοιτασμάτων που βρίσκονται πάνω στη μέση γραμμή, που καθορίζει τις ΑΟΖ των δυο κρατών.

Ανάλογα παραδείγματα αντλεί κανείς και από την πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Ένα πράγμα παραμένει βέβαιο. Ότι οι διακρατικές σχέσεις στον καπιταλισμό δεν έχουν για κριτήριο τα λαϊκά συμφέροντα, αλλά των μονοπωλίων και με βάση αυτά διαμορφώνονται και «σπάνε».

Από αυτήν την άποψη, τα πανηγύρια της ελληνικής κυβέρνησης για τη στρατηγική συμμαχία με το Ισραήλ, όπως και της κυπριακής κυβέρνησης προηγούμενα, κάθε άλλο παρά εγγυώνται τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, τα οποία άλλωστε η αστική τάξη πρόθυμα παραχωρεί σε διακρατικές ιμπεριαλιστικές ενώσεις για να αναβαθμίσει το ρόλο της. Διέξοδος για το λαό δεν είναι η προσκόλληση στον έναν ή τον άλλο ιμπεριαλιστή, αλλά η πάλη ενάντια στα μονοπώλια, πρώτα απ' όλα στην ίδια του τη χώρα. Η ανατροπή της εξουσίας τους, η λαϊκή εξουσία και η κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, είναι η μόνη που μπορεί να διασφαλίσει αμοιβαίες διμερείς σχέσεις, με αποκλειστικό κριτήριο το συμφέρον του λαού.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ας μην αυταπατώμεθα αφελώς!

Καλέφλης Γρηγόρης

Μαζί με το πρώην στέλεχος του ΠαΣοΚ «δικάζονται» συμβολικά και περνούν από το Καθαρτήριο του Δάντη και πολλά άλλα μεγέθη της κακής μεταπολιτευτικής περιόδου.

Και, κατ' αρχήν, δικάζεται το αυταρχικό μοντέλο διακυβέρνησης της χώρας (όπου ο πρωθυπουργός ήταν το κέντρο των πάντων)!

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει απλά ότι ο εκάστοτε πρωθυπουργός μπορούσε να κυβερνά ουσιαστικά με μια ομάδα εμπιστών και «φίλων», χωρίς να υπάρχουν τα περίφημα θεσμικά αντίβαρα ελέγχου (δηλαδή τα γνωστά «checks and balances»).

Το κακό αυτό σύστημα διακυβέρνησης